

บทเรียน
ที่ปรับสารให้ง่าย
(Simplified text)

กับบทเรียน
ที่ไม่ปรับสาร
(Authentic text)

อย่างไรดีที่กว่ากัน

สาวิตรี วุฒิกะโร

ปัญหาซึ่งมักจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนภาษาต่างประเทศก็คือ ผู้เรียนมักจะพูดได้ดีพอสมควรแต่ไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่เจ้าของภาษาพูด อาจเป็นเพราะไม่คุ้นเคยกับการฟังภาษาที่เจ้าของภาษาใช้อยู่จริง ๆ ข้อความที่เคยฟังมาจากห้องเรียนนั้น มักเป็นข้อความที่เขียนขึ้นมา หรือบันทึกมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ มิใช่เป็นข้อความที่เขียนขึ้นมาสำหรับเจ้าของภาษาด้วยกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงอาจประสบความยากลำบากในการฟังหรืออ่านข้อความที่เจ้าของภาษาเขียนหรือพูด สำหรับเจ้าของภาษาด้วยกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้สอนจึงควรจะให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศได้ฝึกฟังหรืออ่านข้อความที่ใช้จริง ๆ ในชีวิตประจำวันของเจ้าของภาษา แต่ผู้สอนบางคนพบว่าอาจจะมีปัญหาสำหรับผู้เรียนในระดับต้น (Beginning Stage) ผู้สอนบางคนจึงพยายามที่จะปรับข้อความให้ง่ายขึ้น (Simplify) สำหรับผู้เรียนของตน แต่ในการปรับข้อความที่เป็นบทเรียนก็มีจุดอ่อนหลายอย่าง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

บทความนี้จึงกล่าวถึงการใช้ข้อความที่ปรับสารให้ง่ายขึ้น (Simplified Text) กับการใช้ข้อความที่มีได้ปรับสาร (Authentic Text) ว่ามีข้อดีและข้อเสียอย่างไร ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะบางประการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการฟังและการอ่าน

ข้อความแท้ที่ไม่ปรับสาร (Authentic Text) คืออะไร

ลักษณะของข้อความ Authentic คือ ข้อความที่มีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารความหมายในสถานการณ์สื่อสารจริง ไม่ว่าข้อความนั้นจะเขียนหรือพูด สำหรับเจ้าของภาษา หรือผู้เรียนภาษาที่สองก็ตาม เพราะฉะนั้น discourse ใดก็ตามที่สร้างขึ้นมา เพื่อใช้ในการสอนภาษาโดยเฉพาะ มิใช่สถานการณ์สื่อสารจริง จึงไม่ authentic

ลักษณะของข้อความ authentic นั้น ถ้าเป็นด้านการพูด จะเป็นข้อความที่พูดขึ้นมาตามธรรมชาติ ประโยคอาจจะไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นัก อาจมีเสียงอ้อม...อา ความเร็วของการพูดอยู่ในระดับเดียวกับเจ้าของภาษาพูด อาจมีการหยุดชะงักบ้าง มีความซ้ำซ้อน (Redundancy) การตัดทอนเสียง (Phonetic Curtailment) เครื่องช่วยสื่อเจตนาให้ชัดเจน (Intent Clarifier) การใช้คำที่แสดงการรับทราบ สิ่งที่เกี่ยวข้องในการสนทนา (Conversation Facilitator) เป็นต้น

ทำไมจึงต้องใช้ข้อความ Authentic

การใช้ข้อความ authentic นั้น ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารในสถานการณ์จริงสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้เห็นตัวอย่างของภาษาที่ใช้ในสถาน-

การณ์จริง และเนื่องจากว่าแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมุ่งให้ผู้เรียนสื่อสารได้ ดังนั้นถ้าผู้เรียนได้ฝึกภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง ก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านบทความในหนังสือพิมพ์ ผู้เรียนควรจะได้อ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ มีไฮไลท์และโครงสร้างจากบทความในหนังสือพิมพ์มาดัดแปลง แล้วจึงนำมาให้ผู้เรียนอ่าน

ผู้สอนจะใช้กฎเกณฑ์อะไรในการเลือกข้อความ authentic

เนื่องจากข้อความ authentic มีอยู่มากมาย ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องรู้จักเลือกข้อความ authentic โดยยึดหลักดังนี้

1. ข้อความที่เลือกมาควรจะต้องเหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
2. ผู้เรียนอาจจะช่วยกันเลือกบทอ่านหลายๆ ประเภท แล้วผู้สอนและผู้เรียนทั้งชั้นช่วยกันเลือกว่าจะใช้บทอ่านใด โดยพิจารณาความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน และจุดประสงค์ของบทเรียน เป็นต้น หรือผู้สอนอาจหาบทอ่านมาหลาย ๆ บท แล้วให้ผู้เรียนเลือกเองให้เหมาะสม โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบข้างต้น
3. เพื่อความสะดวกในการเลือกข้อความ authentic มาใช้เป็นบทเรียน ควรแบ่งประเภทของข้อความตามประเภทของทักษะ ความสั้นยาว คัพท์ เป็นต้น โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก และจุดประสงค์การเรียนรู้จะช่วยจำกัดขอบเขตการเลือกให้แคบลงด้วย
4. ผู้สอนควรเลือกเรื่อง que ผู้เรียนมีความคุ้นเคย เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นได้เร็ว และความคุ้นเคยยังช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการคาดคะเนเดาเรื่องที่ไม่เคยเข้าใจได้
5. ข้อความที่เลือกมาควรชัดเจน ไม่วกวน
6. ข้อความที่เลือกมาควรมีความเชื่อมโยงกับกิจกรรมที่ทำมาแล้วในชั้นเรียน หรือกำลังกระทำได้เป็นอย่างดี
7. ควรเลือกข้อความที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กับวิชา

อื่น ๆ ในหลักสูตรของโรงเรียนหรือของคณะเพื่อผู้เรียนจะได้มีความสนใจมากขึ้น และผู้เรียนจะเห็นความเกี่ยวข้องของการเรียนภาษาต่างประเทศกับวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนจะมองว่าภาษาต่างประเทศก็มีหน้าที่ในการสื่อสารเช่นเดียวกับภาษาของตนเอง

8. การตัดสินใจว่าบทอ่านที่เลือกมาง่ายหรือยากนั้นจะต้องพิจารณาถึงความเข้าใจของผู้อ่าน ดังนั้นควรเลือกมาหลาย ๆ เรื่อง แล้วเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านแต่ละเรื่อง ถ้าผู้อ่านตอบคำถามความเข้าใจในการอ่านเรื่องนั้น ๆ ได้ดี ก็แสดงว่าเรื่องนั้นง่ายสำหรับผู้อ่าน ดังนั้นจึงมีใช้หน้าที่ของผู้สอนเลย แต่เป็นหน้าที่ของผู้เรียนที่จะบอกว่าเรื่องนั้น ๆ ง่ายหรือยาก หน้าที่ของผู้สอนเป็นเพียงผู้จัดหาบทอ่านมาให้เท่านั้น

เมื่อเลือกข้อความ authentic แล้ว จะต้องนำไปใช้ให้เหมาะสมด้วย

เราจะใช้ข้อความ authentic ในการเรียนการสอนภาษาได้อย่างไร

จุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษา มิใช่เพียงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดหรือเขียนหรือเข้าใจประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่เพื่อให้สามารถใช้ทักษะนั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น รู้จักวิธีพูดโทรศัพท์ พูดแสดงความคิดเห็นด้วยในกลุ่มอภิปราย เป็นต้น ดังนั้นวิธีนำไปใช้จึงเป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าตัวสาร (Message) ที่ต้องการจะสื่อ บางครั้งข้อความอาจจะเขียนขึ้นมาอย่างมีความจริงแท้ (Authenticity) แต่วิธีนำไปใช้ไม่ authentic เช่น นักหนังสือพิมพ์เขียนบทความขึ้นมาด้วยจุดประสงค์ในการเผยแพร่ข่าวสาร แต่ผู้สอนอาจนำไปดัดแปลงด้วยจุดประสงค์ในการสอนหลักไวยากรณ์อันหนึ่งในกรณีเช่นนี้ ผู้สอนจึงบิดเบือนความจริงแท้ไป

หลักในการใช้ข้อความ authentic มีดังนี้

1. บทบาทของผู้สอนควรเป็นเพียงผู้จัดประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน ผู้สอนจึงเป็นเพียงผู้ชี้แนะเท่านั้น ผู้เรียนจะเก็บใจความสำคัญของเรื่องเอง ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอธิบายศัพท์ให้ทุกคำ
2. ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมหลายๆ กิจกรรมที่เน้นการสื่อสาร หลังจากที่ผู้เรียนได้อ่านหรือฟังเรื่องที่ authentic

3. อาจใช้เป็นบทเรียนเสริมบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

จะเห็นได้ว่า ข้อความ authentic นั้น มีประโยชน์มากถ้านำไปใช้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม David Wilkins (1976) ได้ให้ความเห็นว่า กิจกรรมบางกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นอาจจะเกี่ยวข้องกับข้อความที่ปรับให้ง่ายแล้วก็ได้ ถ้ากิจกรรมนั้นนำไปสู่การใช้ภาษาที่เหมาะสมก็ถือว่าใช้ได้

ประโยชน์ของการใช้ข้อความ authentic

1. ความสมบูรณ์และลักษณะข้อความ authentic ซึ่งมีได้จำกัดผู้สอนให้ใช้เทคนิคใดเทคนิคหนึ่ง และมีได้จำกัดผู้เรียนให้ใช้กลวิธีใดวิธีหนึ่งในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีอิสระในการเรียนการสอน

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบกับความหลากหลายและความเป็นธรรมชาติของข้อความ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรื่องตามความสนใจของตน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีแรงจูงใจสูงขึ้นด้วย

3. เหมาะสำหรับการอ่านเพื่อความสนุกสนาน (Pleasure Reading) หรือการอ่านนอกเวลา (Extensive Outside Reading) ด้วย เนื่องจากผู้อ่านได้เลือกเรื่องตามความสนใจของตน

4. ข้อความ authentic มีลักษณะของความซ้ำซ้อน (Redundancy) ซึ่งจะช่วยในการฝึกเดาความได้

5. ข้อความ authentic จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิม (Prior Knowledge) ในการเดาความ ซึ่ง Brumfit (1978) กล่าวว่า การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นผู้เรียนจะต้องนำความรู้เดิมมาใช้ด้วย

6. ข้อความ authentic ที่ผู้เรียนคุ้นเคยและสนใจจะช่วยในด้านความทรงจำของผู้เรียน ผู้เรียนจะจำได้ดีขึ้น

7. ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงทางด้านวัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมในการสั่งอาหารตามภัตตาคาร วัฒนธรรมในการทักทาย เป็นต้น

แหล่งของข้อความ authentic

1. ข้อความโฆษณา
2. ข่าวจากหนังสือพิมพ์

3. จุลสารของทางราชการ

4. เอกสารทางธุรกิจ เช่น จดหมายสั่งซื้อสินค้า

5. ข้อความที่แสดงความคิดเห็น การสัมภาษณ์

6. เอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

7. คู่มือการใช้สินค้า เช่น คู่มือการใช้เครื่องเป่าผม

8. ตำราอาหาร

ถึงแม้ว่าข้อความ authentic จะมีอยู่มากมาย ง่ายแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ถ้าผู้สอนสามารถกำหนดข้อความ authentic ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนในชั้นเรียนของตนได้ เพราะความสนใจของผู้เรียนจะแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบต่างๆ เช่น แรงจูงใจ และจุดมุ่งหมายในการเรียนของผู้เรียน เป็นต้น

ผู้อ่านคงเห็นแล้วว่า ข้อความ authentic นั้นคืออะไร มีข้อดีอย่างไรบ้าง แต่ก่อนที่ผู้อ่านจะตัดสินใจเลือกใช้ข้อความ authentic หรือข้อความที่ปรับให้ง่าย ควรพิจารณาถึงลักษณะต่อไปนี้คือ Extract, Simple Account และ Simplified Version

Extract, Simple Account, Simplified Version คืออะไร

สิ่งที่เรียกว่าง่ายขึ้น อาจเป็นสิ่งที่ยากก็ได้ Davies (1984) กล่าวไว้ว่า เป็นการยากที่จะแยกความแตกต่างระหว่าง simple language และ difficult language เพราะการที่จะตัดสินว่าภาษาชนิดใดที่เรียกว่า “ยาก” ชนิดใดที่เรียกว่า “ง่าย” นั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์ที่จะไปแยกความแตกต่าง

Widdowson (1978) ได้กล่าวถึงบทตัดตอน (Extract) ไว้ว่า บทตัดตอนคือ ข้อความที่ตัดตอนมาจาก discourse ดั้งเดิมที่แท้จริง เพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษา ดังนั้นความแท้จริง (Genuineness) จะลดน้อยลง ถ้าต้องการคงความแท้จริงเอาไว้ก็ต้องนำไปใช้ให้สัมพันธ์กับกิจกรรมที่ใช้ในการสื่อสาร อันที่จริงแล้วไม่ควรจะตัดตอนแยกข้อความออกมา แต่ควรนำมาในรูปแบบที่สมบูรณ์ทั้งเรื่อง

สำหรับ simple account และ simplified version นั้น Widdowson ก็ได้กล่าวถึงความแตกต่าง แต่ก็ยากอีกเหมือนกันที่จะแยกความแตกต่าง เพราะส่วนใหญ่แล้ว เรื่องทั้งเรื่องอาจจะเป็น simple account บางส่วน simplified version บางส่วนก็มี

Simple Account เป็นข้อความที่มีการปรับสำรให้ ง่ายขึ้น โดยปรับทางด้าน discourse ทั้งหมด เพื่อจุด ประสงค์ในการสื่อสาร การใช้ภาษาให้เหมาะสม มิได้ เน้นเฉพาะการปรับองค์ประกอบทางภาษา (Linguistic Elements)

Simplified Version เป็นข้อความที่ดัดแปลงมาจาก genuine discourse โดยปรับทางด้านองค์ประกอบทาง ภาษา เพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษา

Simplification เป็นกระบวนการที่ผู้สอนได้ พยายามปรับภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น อาจเป็น ภาษาพูดหรือภาษาเขียนก็ได้ simplification แบ่งเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ ทางด้านภาษา และทางด้านเนื้อหา

การปรับทางด้านภาษา

ในการปรับทางด้านภาษา ผู้ปรับต้องศึกษารายการ คำศัพท์ (ดูจาก West's General Service List) และ รายการโครงสร้าง (ดูจาก Longman Structural Readers Handbook) สำหรับผู้เรียนในแต่ละระดับ เพื่อจะได้หาคำศัพท์หรือโครงสร้างที่ผู้เรียนคุ้นเคยมาก กว่ามาแทนที่คำศัพท์หรือโครงสร้างในเรื่อง (Lexical and Syntactic Substitution)

การเรียบเรียงถ้อยสาร (Paraphrasing) เป็น เทคนิคหลักอันหนึ่ง ที่ใช้ในการปรับทางด้านภาษา โดย นำคำศัพท์หรือโครงสร้างที่มีความหมายเหมือนในเรื่อง แต่ ผู้เรียนคุ้นเคยมากกว่ามาแทนที่คำศัพท์หรือโครงสร้าง ในเรื่อง หลังจากการเรียบเรียงถ้อยสารแล้ว ข้อความ มักจะยาวขึ้น

เช่น

Original	Paraphrase
Wealthy	very rich
his disasters	this great change in his fortunes

Original

Near the western extremity (of Sullivan's Island), where Fort Moultric stands, and where are some miserable frame buildings, tenanted, during summer, by the fugitives from Charleston dust and fever, may be found, indeed, the bristly palmetto; but the whole island, with the exception of this western point, a line of hard, white beach

on the seacoast, is covered with a dense undergrowth of the sweet myrtle, so much prized by the horticulturist of England.

(จาก Edgar Allan Poe's The Gold Bug ใน Selected Writings of Edgar Allan Poe)

Paraphrase

Near the west end of the island, however, there are a few small buildings of wood, used during the summer by those who wish to escape the Charleston dust and fever. Here too a few trees of ordinary size grow. But the whole island, excepting this west and a line of hard, white beach, is covered with a special kind of low bush, ugly but very sweet smelling (Sweet Myrtle)

(จาก American Classics series ของ Regents Publishing Co.)

การปรับทางด้านเนื้อหา

การปรับทางด้านเนื้อหา มี 2 วิธีคือ

1. เรื่องทั้งเรื่องถูกนำมาเขียนขึ้นใหม่ เป็นการ เล่าเรื่องใหม่ (Retelling)
2. ตัดส่วนที่ไม่ค่อยสำคัญทิ้ง หรืออาจจะนำประ โยคที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกันมาแทนที่ ถึงแม้ว่าความหมาย จะไม่เหมือนกันเสียทีเดียว

เช่น ตัวอย่างของ Davies and Widdowson (1974)

Original	Simplified
There was a general start. Horror was depicted on every countenance.	They could hardly believe it.

นอกจาก simplification จะแบ่งเป็น 2 แบบ ดังกล่าวแล้วข้างต้น Meisel (1977) และ Chaudron (in press) ก็ยังแบ่งได้เป็น 2 แบบ ต่างจากข้างต้นคือ

1. Restrictive simplification คือ การตัดหรือ ลดจำนวนคำของข้อความเดิม
2. Elaborative simplification คือ การเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้ใจความสละสลวยชัดเจนขึ้น

การปรับสำรให้ง่ายขึ้น ยังมีอีกหลายวิธีที่มีได้กล่าว ถึงในที่นี้ แต่ไม่มีวิธีปรับสำรแบบใดแบบหนึ่งที่ถือว่า

เหมาะสมที่สุด เพราะความยากง่ายนั้นจะต่างกันไปในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน และยิ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายอย่าง

ทำไมจึงต้องปรับสารให้ง่าย มีข้อดีอย่างไร

ผู้อ่านบางคนจะชอบอ่านเรื่องที่ปรับสารให้ง่าย เพราะถือว่ามีการจัดคำศัพท์และโครงสร้างให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียนแล้ว หลายคนบอกว่าการปรับสารให้ง่ายขึ้นนั้น จะช่วยในด้านการรับรู้และความเข้าใจภาษา (Perception and Comprehension) (Allwright, 1975, Ferguson, 1975, Katz, 1977, Gaies, 1977, และ Long, 1977) แต่อันที่จริงแล้ว เราจำเป็นต้องปรับสารให้ง่ายขึ้นหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมีส่วนร่วม ค้นเคยกับข้อความนั้น ก็ไม่จำเป็นต้องปรับ บางทีผู้สอนก็มองข้ามความสำคัญของผู้เรียนไป ผู้สอนคิดว่าเรื่องนั้น ๆ authentic น่าจะมีประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงผู้เรียนว่าจะสามารถเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้หรือไม่ การปรับสารนั้นมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย ดังนั้นผู้สอนจึงควรพิจารณาให้ดี

ข้อเสียของการปรับสารให้ง่าย

ข้อเสียของการปรับสารให้ง่าย เพื่อจุดประสงค์ทางการสอนมีดังนี้

1. ทำให้ขาดส่วนประกอบหลาย ๆ อย่างที่สำคัญ ได้แก่ บทบาทของสารเจตนา (Illocution) ลักษณะที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เช่น กิริยาท่าทาง การแสดงออกทางใบหน้า การกล่าวซ้ำ คำกล่าวพลาด ในการตั้งต้นพูด (False starts) วาจาลั้งพลาด (Slip) ลักษณะสังคมวัฒนธรรม และกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ Grellet (1981) และ Honeyfield (1977) กล่าวว่า การปรับสารให้ง่ายขึ้น โดยการเปลี่ยนองค์ประกอบเหล่านี้ มักทำให้การอ่านยากขึ้น

2. เมื่อปรับแล้ว ข้อความอาจจะดูง่ายขึ้น มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ง่าย ๆ คำศัพท์ที่พบบ่อย ๆ แต่อ่านแล้วอาจจะเข้าใจยาก ทั้งนี้เพราะขาดส่วนประกอบที่สำคัญในการสื่อสาร ดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 หรือผู้เรียนอาจไม่คุ้นกับเนื้อหา วิธีสื่อข่าวสารไม่ดี เป็นต้น

3. ในการปรับสาร ผู้ปรับพยายามที่จะลดจำนวนคำยากที่มีอยู่ในเรื่อง ทั้ง ๆ ที่คำยากนั้นมีได้ทำให้เรื่องนั้น

ยากแก่การเข้าใจ ดังนั้นแทนที่ผู้เรียนจะได้ฝึกในเรื่องระบบถอดสาร (Decoding System) ผู้เรียนก็จะมีโอกาสได้ฝึก

4. ข้อความที่ปรับแล้วนั้น มีความไม่เหมาะสมในการนำไปใช้ เช่น ข้อความดั้งเดิมเขียนไว้สำหรับให้ฝึกทักษะการฟัง แต่หลังจากการปรับแล้ว ข้อความนั้นมีลักษณะเหมือนกับใช้ฝึกทักษะการอ่าน

5. การนำข้อความที่ปรับแล้วมาใช้ในการเรียนการสอน มิได้ช่วยเตรียมผู้เรียนให้เผชิญกับเหตุการณ์จริง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพราะข้อความนั้น ๆ ขาด Genuineness

6. ข้อความที่ปรับแล้ว จะมีใจความสม่ำเสมอ ไม่มีการเน้นความสำคัญของตอนใดตอนหนึ่ง น้ำหนักของข้อความเท่ากันหมด ทั้งนี้เพราะว่าในข้อความ authentic นั้น คำศัพท์ที่พบบ่อยจะให้ข้อมูลได้มากกว่า และสำคัญกว่าคำศัพท์ที่หายหรือพบบ่อย (Lyons 1969) และคำศัพท์ที่พบบ่อยจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากกว่า

เช่น

I hope you have not been so selfish as to take offence at

I hope you have not been so selfish as to have become angry

เมื่อพิจารณาความหมายของการอ่าน (Goodman 1974: 164)

“Reading is a process in which the reader picks and chooses from the available information only enough to select and predict a language structure which is decodable...”

การอ่านคือกระบวนการที่ผู้อ่านเลือกเฉพาะข้อมูลเท่าที่จำเป็นต้องใช้ในการคาดคะเนหรือทำนาย ดังนั้นผู้อ่านที่อ่านได้ง่ายอย่างมีประสิทธิภาพคือ ผู้อ่านที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูลเท่าที่จำเป็นในการคาดคะเนหรือทำนาย ดังนั้นถ้าต้องการฝึกให้เป็นผู้อ่านที่ดี ก็ควรจะได้อ่านเรื่องที่ authentic ได้พบคำที่ไม่พบบ่อย แต่ให้ข้อมูลที่สำคัญและเพียงพอ ด้วยเหตุนี้การปรับสารให้ง่ายจึงอาจทำให้ระบบการอ่านล้มเหลวได้

7. การปรับด้านโครงสร้างของภาษา อาจทำให้การเชื่อมระหว่างความ (Cohesion) และระดับความยากง่ายของบทอ่าน (Readability) ลดลงได้เนื่องจากโครงสร้างของภาษามีความสำคัญทั้งในด้านความหมายและวาทการ (Rhetoric) ดังนั้นการปรับสำรับ อาจทำให้ข้อความนั้นมีข้อมูลไม่เพียงพอ จะเห็นได้จากตัวอย่างของข้อความที่ไม่มี adverbial clause ต่อไปนี้ (Honeyfield 1977: 435)

We were rather worried about the ropes. We did not think about them during the day. We were too busy. But we thought about them during the night. We lay on mats in the cabin. Then we could both feel and bear the ropes. The logs moved under us. They were like an animal breathing. The first two nights were the worst. Later the water swelled the ropes. The ropes then held the nine logs together more tightly. But they still moved about.

8. การปรับสำรับให้ง่ายขึ้น มักจะมีผลเสียต่อโครงสร้างการสื่อสาร (Communicative Structure) โครงสร้างการสื่อสารคือ โครงสร้างของการจัดข้อความในเรื่อง ที่มุ่งไปในด้านการสื่อสาร Mountford (1976) แนะนำว่า ในการปรับสำรับให้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อความทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ปรับควรระวังโครงสร้างการสื่อสารได้ และควรทำให้เห็นเด่นชัดขึ้นด้วย เนื่องจากโครงสร้างการสื่อสารเป็นลักษณะสำคัญของ authentic text ผู้เรียนภาษาที่สองจึงควรจะเข้าใจและให้ความสำคัญกับโครงสร้างการสื่อสารด้วย มิใช่ให้ความสำคัญกับโครงสร้างของภาษา (Usage) เพียงอย่างเดียว ดังนั้นเรื่องที่น่ามาให้ผู้เรียนเรียนควรขยายความรู้ของผู้เรียน ทางด้านโครงสร้างของภาษา และการใช้ภาษาในการสื่อสารด้วย

สรุปและข้อเสนอแนะ

อันที่จริงแล้ว จุดประสงค์ขั้นสุดท้ายของผู้เรียนคือ มีความสามารถที่จะเข้าใจความแท้ที่ไม่ปรับสำรับ ไม่ว่าจะปรับสำรับใด ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ผู้สอนบางคนอาจคิดว่าข้อความที่ปรับสำรับให้ง่ายขึ้น เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับต้นและระดับกลาง แต่สำหรับผู้เรียนในระดับสูงผู้สอนควรจะใช้ข้อความ authentic โดยพยายามใช้วิธีอื่น ๆ มาช่วย (Honeyfield, 1977) ดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ว่า ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของศัพท์ทุกคำ ควรฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะ ในการที่จะจัดการกับศัพท์ที่ไม่เคยรู้ความหมายมาก่อน โดยใช้วิธีต่อไปนี้

1.1 เพิกเฉยต่อศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายบางคำ ซึ่งมีได้จำเป็นในการรับข้อมูล

1.2 เดาจากบริบท (Context)

1.3 เปิดพจนานุกรม เมื่อไม่อาจเดาความหมายของคำนั้น ๆ จากบริบทได้

ทั้ง 3 วิธีนี้ อาจจะพัฒนาได้โดยการอภิปรายในห้องเรียน ใช้ cloze exercise (Plaister, 1973) แบบฝึกหัดเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการอ่าน เป็นต้น

2. พัฒนาประสิทธิภาพในการใช้ context clues

cloze exercise เป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้ context clues (Plaister, 1973) และควรเป็น cloze exercise ที่เว้นช่องว่างให้เติมศัพท์เนื้อหา (Content word deletions) คือเว้นทุก 5 ศัพท์เนื้อหา ไม่ควรจะเป็น cloze exercise ที่เน้นความซ้ำซ้อน (Redundancy) เช่น articles บุพบท เป็นต้น ซึ่งให้ข้อมูลน้อยมาก ผู้สอนควรมีส่วนร่วมในการใช้ cloze exercise โดยผู้สอนต้องช่วยแนะผู้เรียนว่าจะหาข้อมูลที่จะนำมาเติมในช่องว่างได้ โดยดูที่ข้อความที่มาก่อนหรือตามหลังช่องว่างนั้น ๆ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนช่วยกันคิด แล้วเขียนคำตอบของผู้เรียนหลายๆ คำตอบ ลงไปบนกระดานแล้วช่วยกันคิดหาเหตุผลว่า คำตอบนั้น ๆ ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด เหตุผลอาจแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

2.1 syntactic เช่น ถ้ามี the นำหน้าช่องว่าง คำที่เติมในช่องว่างจะต้องเป็นคำนาม

2.2 semantic เช่น ถ้าคำที่อยู่หน้าช่องว่างเป็น "hairy" คำที่เติมในช่องว่างจะต้องเป็นคำนามที่เป็นส่วนหนึ่งของพืชหรือสัตว์

2.3 rhetorical เช่น ประโยคที่มาก่อนมีคำว่า "east" และมีคำว่า in contrast ตามมา คำที่เติมในช่องว่างจึงอาจจะเป็นคำว่า "west"

2.4 factual เช่น "one-fifth of the world's surface is _____." ปริมาณน้อยเกินกว่าที่จะเป็นมหาสมุทรและน้อยเกินกว่าที่จะเป็นแผ่นดิน คำที่น่ามาเติมจึงอาจเป็น "desert"

3. ควรเน้นกับผู้เรียนในเรื่องของจุดประสงค์ของบทเรียน

ควรพิจารณาเสียก่อนว่า จุดประสงค์ของบทเรียนนั้นคืออะไร เพื่อการเรียนรู้ศัพท์หรือเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่อง ถ้าผู้เรียนมีจุดประสงค์ที่แน่นอน ข้อความ authentic จะเป็นสิ่งที่ไม่ยากเลย เพราะผู้เรียนก็จะให้ความสำคัญเฉพาะเรื่องที่เป็นจุดประสงค์เท่านั้น

4. ควรสอนให้ผู้เรียนได้รู้จักและให้ความสำคัญกับโครงสร้างการสื่อสาร

วิธีที่จะสอนให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องโครงสร้างการสื่อสารนั้น แตกต่างกันไปตามลักษณะของข้อความ เช่น ถ้าเป็นข้อความเชิงบรรยาย ควรเริ่มต้นที่ความสัมพันธ์ของการพัฒนาแต่ละหัวข้อ ถ้าเป็นข้อความทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นตำราเรียน ควรเน้นที่ลักษณะเฉพาะของการสื่อสารนั้นๆ เช่น การจัดประเภท (Classification) การให้คำจำกัดความ (Definition) หรืออาจจะสอนโดยใช้แบบฝึกหัด cloze แต่สิ่งที่จะเติมลงในช่องว่าง ควรจะเป็นประโยค มิใช่คำ

5. ผู้สอนไม่ควรให้รายการคำศัพท์ เพราะจะทำให้เกิดปัญหาต่อไปนี้

5.1 การให้รายการศัพท์ที่ประกอบเรื่อง จะทำให้เรื่องนั้นๆ มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดทางการเรียนการสอนภาษา และลด authenticity ลงไป

5.2 ผู้เรียนจะพุ่งความสนใจไปยังการแปลเรื่องโดยใช้รายการคำศัพท์ โดยละทิ้งกลวิธีในการจัดการกับคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย ละทิ้งกลวิธีในการตีความละทิ้งการใช้หลักเหตุผลมาทำความเข้าใจกับประโยคนั้นๆ

การที่จะตัดสินว่าข้อความ authentic หรือ simplified ดีกว่ากันนั้น เป็นสิ่งที่ยากจะตัดสิน เพราะมีองค์ประกอบหลายๆ ด้านเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น พื้นฐานของผู้เรียน จุดประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ แต่สิ่งสำคัญที่สุดสิ่งหนึ่งที่ครูควรคำนึงก็คือ ข้อความที่นำมาใช้นั้นสามารถช่วยผู้เรียนในการสื่อสารได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด เหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ เหมาะสมกับจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ หรือไม่

หนังสืออ้างอิง

Abé, D., Carton M. Cembal and O. Régent. 1985. Using authentic documents for pedagogical purposes. In Philip Riley (Ed.), *Discourse and Learning*. New York : Longman, pp. 321-332.

Chaudron, Craig. 1983. Simplification of input: topic re-statements and their effects on L2 learners' recognition and recall. *TESOL Quaterly*. 17: 437-452.

Chaudron, Craig. In press. Foreigner talk in the classroom- an did to learning? In Herbert W. Seliger and Michael H. Long (Eds.), *Classroom-Oriented Research in Language Learning*. Massachusetts: Newbury House Publishers.

Davies, Alan. 1984. Simple, simplified and simplification: what is authentic? In Charles Alderson and A.H.

Urquhart (Eds.) *Reading in a Foreign Language*. New York: Longman, pp. 181-198.

Honeyfield, John. 1977. Simplification. *TESOL Quaterly*. 11: 431-440.

Longman Group. 1976. *Longman Structural Readers Handbook*. Longman: Longman Group Ltd.

Rings, Lana. 1986. Authentic language and authentic conversational texts. *Foreign Language Annals*. 19. 203-207.

Swaffar, Janet K. 1985. Reading authentic texts in a foreign language: a cognitive model. *The Modern Language Journal*. 69 : 15 - 31.

West, M. 1964. Criteria in the selection of simplifying reading books. *English Language Teaching*. 18: 146-153.

Widdowson, H.G. 1978. *Teaching Language as Communication*. Oxford: Oxford University Press.